

ارزیابی عملکرد سیستم مدیریت شهری جهت ساماندهی و بهبود کیفیت زندگی در مناطق اسکان غیررسمی با استفاده از روشهای تلفیقی ارزیابی چندمعیاری، AHP و SWOT (مورد مطالعه: شهر بندرعباس)

مریم بایرامی^{1*}، یلدا امیری توسلی²

1- کارشناس ارشد مدیریت محیط زیست، maryam62b@yahoo.com

2- کارشناس ارشد مدیریت محیط زیست، amiri.kevin2@gmail.com

چکیده

یکی از چالش‌های پیش روی سیستم مدیریت شهری در کشورهای درحال توسعه، افزایش میزان فقر شهری است که به موازات افزایش تصاعدی جمعیت شهری به وجود آمده است و پایداری توسعه در شهرها را به شدت تهدید می‌کند. دولتهای مختلف به طرق مختلفی سعی در کنترل و حل این پدیده داشته‌اند که بعضا موفق بوده و یا عملکرد ناموفقی داشته‌اند و حتی در بعضی موارد، رویکردهای اتخاذ شده سبب شدت گرفتن پدیده شده‌اند. پژوهش پیش رو به بررسی و ارزیابی عملکرد سیستم مدیریت شهری بندرعباس در جهت مدیریت کارآمد و کاهش مشکلات مناطق اسکان غیر رسمی پرداخته است. در این پژوهش از روش ارزیابی تلفیقی استفاده گردید که دربرگیرنده روشهای SWOT، AHP و دیگر روشهای ارزیابی چندمعیاری تکمیلی است. در پایان با توجه به داده‌های به دست آمده راهبردها و راهکارها به تفکیک محلات هدف ارائه گردید.

واژه‌های کلیدی: اسکان غیررسمی، توانمندسازی و مقتدر سازی، سیستم مدیریت شهری، ارزیابی چند معیاری

1- مقدمه

طرح مساله

جهت حل مساله اسکان غیررسمی در نقاط مختلف جهان راهکارهای متفاوتی اتخاذ گردیده است که طیفی از نادیده گرفتن اسکان غیررسمی تا بها دادن به ساکنان آن و حفظ حرمت و کرامت انسانی آنان را دربر می‌گیرد. از این میان جدیدترین رویکرد به سکونتگاههای فرودست شهری، رویکرد توانمندسازی است که معتقد به توان و ظرفیتهای درونی این مناطق و توانمندسازی ساکنان است. در دهه 80 شمسی در ایران رویکرد توانمندسازی مورد توجه سیستم مدیریت شهری قرار گرفت و وزارت مسکن و شهرسازی با همکاری بانک جهانی سه شهر را شناسایی